

[Tinning]

mand kan bekræfte, at henstillingen om, at vi er meget i salen, ikke skal forstås på den måde, at det nu er berettiget ikke at passe sit arbejde, når man bare sætter sig hened.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Når justitsministeren har arbejdet her i salen som minister eller som medlem eventuelt, men i særlig grad da som minister, så kan han ikke være andre steder, det burde være ganske klart. Det spørgsmål, hr. Tinning i stedet for burde have stillet, hvis han ville ind på denne sag, var, hvorfor justitsministeren ikke fik telexet i hænde i det øjeblik, han forberedte sig på at gå til samråd i udvalget. Men det er noget andet, vil jeg nok sige.

Jeg bad om ordet i anledning af justitsministerens udlægning af mine ord om, at jeg var forfærdet over, at spørgsmålet om vores forhold til de anbefalinger, vi selv har givet, ikke var stillet, og så udlagde justitsministeren det sådan, at jeg underkendte retsudvalgets medlemmers kvalitet. Aldeles ikke, men jeg sagde, dette havde været en meget hurtig behandling, og at det, der er sket i retsudvalget, naturligvis er, at medlemmerne ikke har haft tid til at gennemtænke dette lovforslag og stille det relevante spørgsmål: hvordan forholder dette lovforslag sig til de anbefalinger, vi har givet i denne sag? Det var det, jeg sagde, og ikke noget andet, og jeg beder om, at man ikke udlægger mine ord på en forkert måde.

Derefter vil jeg gerne sige, at justitsministeren var inde i betragtningen om problemerne omkring første asylland, og jeg må her sige, at jeg er enig med justitsministeren i, at vi er nødt til at foretage os noget, når første asylland ikke godkendes i al almindelighed. Det er jo derfor, vi så længe fra radikal side har forhandlet med justitsministeren. Det er derfor, vi fortsat – som jeg nu, jeg ved ikke hvor mange gange i dag, har haft lejlighed til at sige – er interesseret i at få drøftet disse ting.

Jeg ved godt, hvad der sker fra Vesttysklands side. De får så mange flere flygtninge, end vi gør, ikke pr. indbygger, men i absolutte tal, og de har mange flere, end vi nogen sinde har forestillet os at vi kunne få. Jeg ved godt, at de benytter lejligheden til at si-

ge, når vi har haft dem under behandling bare nogle få uger: nej tak, nu hører asylsøgeren til hos jer. Det er misbrug efter min opfattelse, og det vil jeg gerne være med til at hindre. Men der er en grænse, og grænsen går ved, at vi ikke svigter vore egne anbefalinger.

(Kort bemærkning).

Lenger (SF):

Det var ministerens bemærkninger om statistik, der fik mig til at bede om ordet. Ministeren siger, at det med at gange en dags begivenheder med 365 eller gange en uges begivenheder med 52, det gør vi også på alle andre områder, så det er der vel ikke noget slemt i. Men det gør vi netop ikke på alle andre områder, og vi gør det da i særdeleshed ikke på et af de områder, som ministeren nævnte. Han talte nemlig om arbejdsløsheden. Der har vi for længst fundet ud af, at den måde kan man ikke få et reelt billede af arbejdsløsheden på. Der bruger vi nogle sæsonkorrigerede tal. Hvis ministeren endelig ville have udtalt sig om virkningen på årsbasis af det antal flygtninge, der kom i sommer, kunne han have brugt nogle sæsonkorrigerede tal, og så skulle der ikke have lydt nogen som helst bebrejdelser. Det, vi ser i august og september i år, er på ingen som helst måde noget usædvanligt. Hvis vi f.eks. ser på den redegørelse, som ministeren kom med i Folketinget den 10. oktober 1984 – det står i spalte 381 – så vil vi se, at tallene for antallet af asylansøgere det år i månederne juni, juli, august og september er henholdsvis 186, 378, 404 og 540. Vi står altså med den situation hvert eneste år, og derfor er en stigning i antallet af asylansøgere et enkelt år i netop de måneder ikke noget udtryk for, at nu er antallet stærkt stigende. Derfor kunne ministeren, hvis han endelig ville have henholdt sig til, at sådan gør man på andre områder, have brugt nogle sæsonkorrigerede tal.

Jeg vil også citere noget andet, justitsministeren siger i samme redegørelse. Det står i spalte 376-377:

»Siden vedtagelsen af loven har Danmark oplevet en kraftig stigning i antallet af personer, der søger politisk asyl her i landet. I særdeleshed har situationen udviklet sig nærmest eksplosivt...« – da hed det ikke folke-